יום טוב - שבת וראש חדש - ראש חדש

§ 200 Het bijzondere מזמור (§ 65) is Ps. 104 (§ 66: 1°). de uitdrukking ולכפרת פשע in קו"ק חדש קדר אני is ingevoegd. מנקה

שבת וראש חדש

§ 201 Op שבת וי"ט wordt de יוצר (§ 108: 1°): קדקיו לקדקיס קרית — zie § 109 —, de קופץ (§ 110: 1): לך ולכס — zie § 111 en 112 — en de זולת (§ 116: 1°): קמונתך קרתי — zie § 118 — uitgesproken.

§ 202 De חפטיר wordt „opgeroepen" bij het 2 קפר (§ 148) — behalve op חנוכה ( ), פ' מקלים, ( ) en פ' החודש ( ) —: voor hem wordt alleen וגרקי חדשיכם אם ויום השבת (Num. 28: 9-15) gelezen.

§ 203 Na de ברכה-na van den קרון wordt dadelijk מי שברך uitgesproken (§ 43), waarbij קפר נעמי naast קפר רקיעון wordt gelegd (§§ 43, 147); dadelijk daarna volgt הגדה (§ 46).

§ 204 Behalve in de in § 151 genoemde gevallen wordt הגדה als הפטרה gelezen. Op den laatsten wordt de voorlaatste nog eens gelezen.

§ 205 Onmiddellijk na den קדיש na מנקה wordt door den שץ uitgeroepen: לתה יצרת (§ 162).

§ 206 In de קדושת חוקף wordt het stukje van שבת וי"ט ingevoegd (§ 163).

§ 207 Bij מנחה vervalt כדקיך כדן (§ 178).

יום טוב

§ 208 Elken ערב יום טוב vervallen תחנון — bij מנקה en שחרית — אין מזמור לדוד (§ 56: 3°) למנצח, (§ 57: 3°) — en (§ 64); (ook ערב יו"כ, § 503, ערב ר"ה op § 619)

§ 200 אין קו"ק תב"ג פ' ג'

§ 208 אין קו"ק פ' תב"ט פע"כ הגה

יום טוב

eventueel (§ 52), והוא דקוס לא לדך לקפיס (§§ 54 en 56: ג׳) en (§§ 54, ערב ר״ה ook op) יהי רצון (§ 57).

§ 209 Ook wordt עבודה zijn geheel voorgedragen (§§ 5 en 208).

§ 210 Den 1ste avond van alle יו״ט טובים, ook van שבועות — behalve van כפור — worden ערבית en מנחה onmiddellijk na elkander uitgesproken en vangt de dienst met מנחה aan; behalve indien ערב יו״ט op שבת valt (§ 181). Voor זיין (zie echter §)

§ 211 Ook indien het יו״ט is, wordt Vrijdagavond לכו נרננה enz. uitgesproken; behalve כל נדרי-avond (§ 93).

§ 212 Op יו״ט-avond heeft het binnenleiden van een ספר nooit plaats; ook niet als het Vrijdagavond is (§ 97).

§ 213 Elken יום טוב-avond, ook indien het Vrijdagavond is, worden de פיוטים uitgesproken, zoveel ze in de Nederlandsche מחזורים staan — dus niet; en יו״ט niet in ערבית —.

§ 214 Elk der beide eerste ערבית van ערבית spreekt de Gemeente eerst geheel met het ingelaschte stuk mee uit en daarna telkens herhaalt de חזן het laatste gedeelte met het ingelaschte stuk ineens. קחת וקחוהו spreekt de Gemeente tot לך עם אדה, dan herhaalt de חזן het laatste gedeelte en draagt den eersten regel van den פיוט voor; de Gemeente zegt dan den פיוט; de חזן draagt er den laatsten regel van voor; de Gemeente zegt het — met בשמחה רבה וקחוהו כלה —

§ 209a De omgang met de בוס (§ 19) heeft op ערב יו״ט bij מנחה niet plaats.

§ 212a Op לדוד ברוך wordt geen חזקה שבת gezongen (§ 182); ook נעלה ונבוא enz. na מעתה עדה enz. vallen.

§ 213 Anders dan אל קו״ח פ׳ ערה פע׳ ג׳ רמ״ק

---

[1] Anders dan in een aantal andere Gemeenten.

§ 214 a Indien op een Vrijdag יום טוב is, wordt Vrijdagavond לבה דידי in התעוררי מעיר wel gezegd.

Op den eersten avond פקח ook מגן קדות met zijn ברכות niet (§ 317 a).

יום טוב

eindigend: — slotstukje en dan draagt de חזן dit geheel voor.

Met de 2 gedeelten van מי כמוך wordt gehandeld als met de beide eerste ברכות[1].

Indien הקביצו een klein ingevoegd stuk heeft (8e avond פקח, 1e avond שבועות, 1e avond קבות תורה, אחת תורה), wordt er evenzoo mee gehandeld. Heeft het een groot stuk (2e en 7e avond פקח, 2e avond קבות), dan zegt de Gemeente eerst het קבות שלומך, de חזן herhaalt het laatste gedeelte en zet den פיוט in, de Gemeente zegt dien en daarna draagt de חזן ברוך קתה ד׳ פורס וגו׳ voor — niet ook de laatste woorden van den פיוט —. Zijn er in הקביצו 2 stukken ingevoegd (1e avond פקח, 2e avond שבועות, אחיו עצרת), dan zegt de Gemeente het eerste — kleine — stuk dadelijk in eens door en de חזן draagt dat dadelijk geheel in eens mede voor. Zet het groote stuk in en draagt tot slot ברוך קתה ד׳ פורס וגו׳ — als zoo even — voor.

§ 215 Indien op een Vrijdagavond יום טוב is, worden ויכלו en מגן קדות met zijn ברכות wel uitgesproken, doch נחה חדליקין niet. Even zoo op Vrijdagavond van חול המועד (§ 272; anders dan § 257).

§ 216 Indien op een Zaterdagavond יום טוב is, wordt — מה ברכו — ותודיעם op de herinneringsborden geplaatst en wordt onmiddellijk voor אתה עצרת het woord

[1] Anders dan in een aantal andere Gemeenten.

יום טוב

uitgroepen. ותודיעו

§ 217 Elken יום טוב-avond wordt na קדיש תתקבל — נעילה — door den חזן de קידוש voorgedragen, behalve de beide 1ste avonden van פסח (§§ 99,) en uitteraard כל מרי-avond.

§ 218 Indien op een Zaterdagavond יום טוב is, wordt de ברכה over een brandende kaars uitgesproken (niet over het electrische licht).

§ 219 De קדוש wordt steeds besloten met אחריו, behalve de beide laatste avonden van פסח.

§ 220 Het drinken van den קידוש-wijn geschiedt als in § 100.

§ 221 Elken יום טוב-avond wordt na קדיש יתום dadelijk gezongen (vgl. § 101

§ 222 Dadelijk na יגדל wordt er gebeard met קדיש דרבנן (§ 89).

§ 223 Behalve יום כפור en רלא הגה hangt op יום טוב-ochtend zoo een of meer der עצי ברית ter Synagoge zijn, tot zegen. חלה-Porouges (vgl. § 103) op ברכת הלבנה voor het wuiten חתנת ד

§ 224 Bij פקודי דאורחא en קדון עולם fungeert een ander als חזן dan de eigenlijke חזן (vgl. § 104). Zie §§ 3, 12

§ 225 קדון עולם wordt steeds luid door den חזן voorgedragen (§ 5).

§ 226 Elke קופץ wordt gevolgd door והיות יהוה, behalve op רה en יום כיפור

§ 227 Op alle יום טוב-dagen, waarop in de תפלה אל אחרית bijzondere stukken worden ingevoegd (dus niet op den 1ste dag מקוריים en op אחרי עצרת en op פסח), wordt op de in de aangegeven plaats gezegd, behalve op

7 — Omtrent קבלת וגו' zie § 99

יום טוב

de beide laatste dagen van פסח (§), יום הראשון

§228 Het stukje תעיר ע"נ לעולם wordt geheel door den רש"ץ voorgedragen (vgl. §

§229 Alle יום טוב-dagen, ook indien het שבת is, heeft èn in חולקה (איתא בפיס de plaats; behalve אחרית (§ 8) en in עקדא אחרית; dan geschiedt zij alleen in אחרית תקיעה

§230 Onmiddellijk na אחרית volgt „הלל"; de achterste dagen פסח „halq הלל" (§

§231 Dadelijk na הלל volgt קדיש תתקבל (§22).

§232 Na תתקבל קדיש volgt — behoudens § — איר הכבוד met הייחוד — zie § 62 —, gevolgd door קדיש יתום; vervolgens מזמור en de bijzondere מזמור van den יום טוב (§ 66), weer gevolgd door קדיש יתום; daarna „heeren" met יזכור en דרשן קדיש, als aangegeven in §§ 26 en 27 — Vervolgens ויהי נעם enz. — Op יום כפור heeft het zegen van onmiddellijk מזמור של יום אחר ויהי נעם plaats (na מזמור, na עטיפת טלית) (§§9.

§233 Op de dagen, waarop een der 3 מגלות wordt uitgesproken (קהלת, רות, איכה), volgt dit onmiddellijk op קדיש תתקבל na הלל, voor איר הייחוד. Zij worden zacht gelezen en dienen niet alleen „ingezet" en [illegible] te worden.

§234 לקבל ויהי נעם en ויהי נעם voor ברכו en אדון עולם worden niet uitgesproken.

§235 Op zulke יום טוב-dagen, ook op שבת, wordt הלל לא נגמר

§233 תניא ולקוטי קדיש are hier niet toegepast; omdat pas in de laatste jaren (שנת ת"ר) voor קדיש יתום en איר הייחוד zijn geplaatst en deze dan ook da. delijk op קדיש תתקבל volgden en in rang boven איר הייחוד en לקבל staan.

יום טוב

מחזוריים ויהי נגעוע ingevoegd zooals het in de Nederlandsche is aangegeven. Op שבת חובה niet (§

§ 236 Het inleidingsstukje voor het „oproepen" ויעזור וגו' (§31).

§ 237 Dadelijk na de ברכה-na van den laatst-opgeroepene van het 1ᵉ פסוק volgt יקום קדיש, waarbij het 2ᵉ פסוק op den אלמן wordt gelegd; op שחרית תורה volgt deze plaats na de ברכה-slot van den opgeroepene van het 2ᵉ פסוק — dus de חתן בראשית —, waarbij het 3ᵉ פסוק — niet het 1ᵉ — op den אלמן wordt gelegd (§§43, 147).

§ 238 De מפטיר wordt „opgeroepen" bij het 2ᵉ פסוק; op שחרית תורה bij het 3ᵉ (vgl. § 148).

§ 239 Dadelijk na de ברכות ההפטרה wordt הנותן תשועה (§23) uitgesproken — behoudens § 49 — יקום פרקן. wordt op יום niet gezegd; behalve als 't ook שבת is; 't heeft dan zijn gewone plaats.

§ 240 Omtrent een predikatie is § 190 van kracht; behalve לה

§ 241 Indien een שבת op יום טוב valt en in dus חוקף וביום השבת שני wordt gezegd, worden aan het einde daarvan de woorden כשבים וגו' zie קבלת שבת וקבלת יום כיפור אחרון niet uitgesproken.

§ 242 Behalve שחרית תורה op חוקף heeft in ויקהל כפים de plaats (§229).

§ 243 Dadelijk na עלינו-na-קדיש יתום wordt door de Gemeente gezongen.

§ 244 Voor אין כאלהינו van מנחה doet de חזן een טלית om en plaatst zich voor den עמוד (als § 170).

§ 245 Behalve op יום כפור en behalve indien 't ook שבת is (§177), wordt in שחרית עשרה על מנחה niet אין כאלהינו, doch אלהינו gezegd.

De קדיש יתום blijft daarbij open tot na het derde יקום תפלתי.

§ 240a Indien op een der ימים טובים בתוך שבת gelijk is, wordt de קדיש van מילה ook ~~gezegd~~ ingevoegd, en wel na קדיש יתום (na de ברכה) voor ובא לציון.

Hetzelfde geldt voor שבת חול המועד.

מתנת יד־ יום טוב

§ 246 Behalve op יום כפור is de תנחה van קדושה die van de werkdagen (§ 175).

§ 247 Den 2e avond וי״ begint de dienst steeds met צלות הכוכבים, uitteraard niet, als 't Vrijdagavond is (§ 90)

§ 248 Elken חול המועד, ook מוצאי יום טוב — uitteraard niet, als 't Vrijdagavond is — wordt תחנתנו לתה in שמנה עשרה ingevoegd. Indien dan niet tevens מוצאי שבת is, worden door den שץ onmiddellijk voor שמנה עשרה de woorden לתה חננתנו uitgeroepen.

§ 249 Elken חול המועד, ook מוצאי יום טוב — uitteraard niet, als 't Vrijdagavond is — wordt הבדלה uitgesproken met [illegible] (geen לחיים, geen יין נסך); derhalve alleen de ברכת היין en de ברכה van המאורי. Is 't ook מוצאי שבת, dan is de הבדלה alle steeds.

§ 250 Het in § 186 gezegde omtrent הבדלת מוצאי שבת is ook van kracht omtrent הבדלת מוצאי יום.

§ 251 Het in § 187 gezegde omtrent het einde van den dienst op מוצאי שבת is ook van kracht betreffende den dienst op מוצאי יום.

מתנת יד

§ 252 מתנת יד op — laatste dag פסח, 2e dag עצרת en שמיני עצרת — wordt na de הוצאה een uit פרוכת voor den קדש geschoven, dat gedurende den geheelen verderen dienst, ook bij נוסח, blijft vorhangen. Zie § 223. Voor תנחה komt echter weer het gewone פרוכת van יום טוב te hangen.

ד — Omtrent וגו׳ zie § 99.

מתנת יד

§ 253 Hierop wordt luid door חזן een gemeente zijn om zijn voorgedragen

§ 254 In de מי שברך worden nu de woorden

ויכם לעלות לרגל ingevoegd.

§ 255 De Opperrabbijn roept die hem verwaardigt wordt „Opgerogen"

§ 256 Na הנותן תשועה worden door den eerst de verschillende

מתנת יד van מי שברך uitgesproken; vervolgens steekt de חזן, met het ספר תורה in den arm, een מי שברך voor de Bestuurders der Gemeente

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ לְבָרְכָם יַבְרֵךְ וְיַעֲקֹב מֹשֶׁה:
וְאַהֲרֹן דָּוִד וּשְׁלֹמֹה, הוּא יְבָרֵךְ אֶת פְּרִנְסֵי קְהִלָּתֵנוּ וְאֶת מְנַהִיגֵיהָ, הֵם וּנְשֵׁיהֶם
וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם, שֶׁיִּתְּנוּ מַתְּנַת יָדָם לִכְבוֹד הַמָּקוֹם וּלְכְבוֹד הַתּוֹרָה
וּלְכְבוֹד הַחָג, בְּזְכַר זֶה הַקְּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע
וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה, וְהַצְלָחָה, בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם וּיְבָרְכֵם, וְיַכֵּם לַעֲלוֹת לְרֶגֶל עִם כָּל יִשְׂרָאֵל
אַחֵיהֶם, וְנֹאמַר אָמֵן; en laat dit de Opperrabbijn of die hem vertegenwoordigt

eveneens met het ספר תורה in den arm, een מי שברך voor de Gemeente met het volgende formulier:

מִי שֶׁבֵּרַךְ לְבוֹתֵינוּ לְבָרְכָם יַבְרֵךְ וְיַעֲקֹב מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן דָּוִד
וּשְׁלֹמֹה, הוּא יְבָרֵךְ אֶת כָּל קְהַל הַקֹּדֶשׁ הַזֶּה עִם כָּל הַקְּהָלוֹת הַקְּדוֹשוֹת לְיוֹדֵי
הַתּוֹרָה, הֵם וְנָשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם, בַּעֲבוּר שֶׁיִּתְּנוּ מַתְּנַת יָדָם לִכְבוֹד הַמָּקוֹם
וּלְכְבוֹד הַתּוֹרָה וּלְכְבוֹד הַחָג, בְּזְכַר זֶה הַקָּדוֹשׁ יִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל
נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, וּיְבָרְכֵם, וְיַכֵּם לַעֲלוֹת לְרֶגֶל עִם
כָּל יִשְׂרָאֵל אַחֵיהֶם. וְנֹאמַר אָמֵן. Op zijn wenschelijk het 1½ vers van het Adelijk

daarop volgende קדיש wordt teruggegaan door den Opperrabbijn of die hem vertegenwoordigt, waarbij hij het ספר תורה in den arm houdt.

§ 257 Indien de dag na יום טוב of 3 קדרי חג — of תענית wordt,

De beide ספרים liggen daarbij, hun zie. zaden nog dragende[1], op den אלבן (Vgl. §

§ 256 מטה חצה מ׳ תרפ״ו,
דברי קהלת, יו״ד קי״ג מ׳ 3 (bl. 335-336)

§ 256a Omtrent התנערי מעפר op een Vrijdag avond, aan יום טוב aansluitende, zie § 214a.

[1] Het is gewenscht kleine כל קדש op de ספרים te zetten; bij grote bestaat de kans, dat ze er af vallen.

חול המועד - אסרו חג

wordt niet uitgesproken.[1] (Vgl. § 215.)

§ 258 Op elken en den dag na יום wordt elkeen in zijn geheel fluit voorgedragen.

§ 259 Op elken en den dag na יום vervallen תחנון (§ 51:5°, 8° en 11°), למנצח (§ 56:4° en 5°) and איר מזמור לדוד (§ 64): en event. אל ארך אפים (§ 55 en 56:4° en 5°) והוא רחום (§ 52), יהי רצון (§ 57).

§ 260 Het bijzondere מזמור van אסרו חג is § 66.

חול המועד

§ 261 Omtrent תחנון zie § 248.

§ 262 Omtrent הודלה zie §§ 249 en 250.

§ 263 Omtrent het einde van den dienst zie § 251.

§ 264 wordt steeds in zijn geheel voorgedragen (§§ 55, 56:1, 265).

§ 265 De ברכות over de תפילין blijven geheel achterwege.

§ 266 Achterwege blijven תחנון (§ 51:5°, 11° en 8°), והוא רחום (§ 52), למנצח (§ 56:1°), יהי רצון (§ 57), איר מזמור לדוד (§ 64), אל ארך אפים (§ 55).

§ 267 Op wordt het הלל, חורם פתח אם חורם סגורה "uitgesproken" (§§ 335 en 336).

§ 268 Onmiddellijk na הלל volgt קדיש תתקבל (§ 22).

§ 269 Er worden 4 מזמורים opgeroepen.

§ 270 Omtrent קדיש יתום zie §§ 41 en 43.

§ 271 Bij de תפלה חזרת הש"ץ wordt de dagelijksche קדושה gezegd.

§ 272 Op Vrijdagavond worden ברכות-מעל-מעל מגן אבות en ובא לציון

---

[1] Anders dan b.v. in Amsterdam.

§ 265a Men legt de תפילין af dadelijk na het lezen uit het eerste ספר voor het lezen van de חורם פתח אם חורם סגורה; en הקרבתם van de הלל אל אחרית voor het opnemen van het talit.

§ 265 אם קדם כלל זר קעי טז, דרך הח"ל בפ' זאן הנחת תפילין וחלוצתן קע' ג' (ועי' מאנה ברורה ביאורי הגר"ח אם קק ד)

אבל לוה"ם פתח אם חורם סגורה אם קק ג', מחלוקת האבל § 265 אם קק ג', חי' קדם כלל זר קעי טז, דרך הח"ל בפ' זאן הנחת תפילין וחלוצתן קע' ג' (ועי' מאנה ברורה ביאורי הגר"ח אם קק ד)

שני חמישי ושני en תענית - חול המועד

wel uitgesproken; doch מה מדליקין niet (§ 215; vergelijk § 257).

§ 273 Op שבת חול המועד חזן שליח ציבור begint — als op gewoonen שבת — bij אומר עד ברכו voor.

§ 274 Op שבת חול המועד wordt een יום uitgesproken (§ 108: 1e lid).

§ 275 Omtrent het uitspreken van שיר של יום en קרבן zie § 233.

§ 276 Op שבת חו"ל wordt ויהי בנסוע na ר"ל לך וגו' niet gezegd (§ 235).

§ 277 In de slot-ברכה van de הפטרה wordt hier, evenmin als van den פסוק van שבת חו"ל, nog door invoeging van de woorden לשון ולשמחה en על יום חג המצות הזה, noch door die van ויברך והזמנים, noch door bijvoeging van het שם van den gewonen שבת-ochtend. Op שבת חו"ל van מוכות echte worden wel in- en wel bijgevoegd en is dus de slot-ברכה dezelfde als van שבת-1e-dag-מוכות.

§ 278 Op שבת חו"ל wordt מוקף van קרושה in קדיר קדירנו niet gezegd.

§ 278a Omtrent זה קרבן שבת וגו' zie § 241.

שני חמישי ושני en תענית

§ 279 Op de תעניות שבור worden — uitteraard behalve תפלה בלא — de קלקות (§ [illegible] סוס וגדי) en de ochtend in de חזרת התפלה ingevoegd in de ברכה van נקלה לנו; doch

zij worden שני חמיש ושני op dadelijk — zonder קדיש[1] er tusschen — na de חזרת התפלה uitgesproken; daarbij worden dan de regels van het begin en יעבר כי רנו עונינו tot קלקלנו קדינו

[1] De קדיש-na-ברכה volgt niet na תחנון; integendeel van § 51:17 dadelijk na de קלקות (§

§ 277 en בלא קרבן פ' ת"ל קעט ובלא קרבן ח' פ' תרס"ג ובלא קרבן ד'

§ 279 תוקפ' דר"ח קס בלא לומר 8a ע"ר

§ 279 הגה 1 בקוף תצ"ה רח"ל בקוף

שני חמישי ושני ים תענית

חסך ועון aan het slot uitgelaten.[1]

§ 280 Elke קליחה wordt ingeleid met קלקינו ולקן קבוצתנו; behalve die, die beginnen met een benaming, waarmee God wordt gekoerd en toegesproken; en behalve de סומכים.

§ 281 Van de סומכים wordt alleen het eerste en het laatste couplet door den חזן voorgedragen. En na het voordragen van het eerste couplet aan het begin en na het voordragen van het laatste couplet aan het slot wordt het eerste couplet door de Gemeente luid herhaald.

§ 282 Ingeval een der צרית געלי eener תיבה ter Synagoge is, wordt op de aangegeven plaats זכור ברית קדרום ingevoegd; en steeds met פתיחת הקדון. — Het wordt eerst door den חזן voorgedragen en vervolgens door de Gemeente luid herhaald.

§ 283 Het stuk קאחנו aan het einde van de קליחות wordt en op de ערב יום כפור — en op de שני חמיש ושני op de תענית צבור (§ 6,6) — slechts eenmaal uitgesproken; מאיר דרך sluit dan dadelijk aan — de eerste en eenige keer — aan וקנחנו הודענו — behalve (§) — כוס הדלי.

§ 284 Op de שני חמיש ושני van de achtendag wordt עניו niet uitgesproken; en ook niet ויחל gelezen[1] — אמר יחל wel §

Op de תענית צבור beide wel.

---

[1] Indien er op שני, בשני חמיש, בשני, het zij 's ochtends het zij 's middags, 7 menschen ter Synagoge zijn, die אבלים zijn, dan wordt in alle opzichten als op תענית צבור gehandeld.

שני חכמים ושני תענית

§ 285 Op de תענית צבור wordt des ochtends אנו door de Gemeente niet uitgesproken, doch door den חזן in de חזרת התפלה als afzonderlijke נוסח ארץ ישראל na ברכו ingevoegd.

§ 286 Op תחנון אני מקשה volgt op de קריאת התורה dadelijk אני יחיד — behalve § 51:16° en 17° — en dan dadelijk אל ארך אפים.

§ 287 In תחנון wordt אומר ישראל ingevoegd: op de תענית צבור des ochtends en des middags (§ 53); op אני יחיד אומר alleen des ochtends (§ 53).

§ 288 Onverschillig op welken dag een תענית צבור valt, wordt אני יחיד op קריאת התורה na יהי רצון en de אל ארך אפים uitgesproken (§ 54) en wordt אל ארך אפים wederom gezegd.

§ 289 Onverschillig op welken dag een תענית צבור valt, wordt 's ochtends אל ארך אפים niet אני יחיד; op (§ 40).

§ 290 In ויכל worden 's morgens en 's middags de woorden דבר אל בני ישראל, in Ex. 32:12, מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך met het woord וגבה in Ex. 34:6-7 en וקלחת לעוונינו ולחטאתינו ונחלתנו in Ex. 34:9 eerst door de Gemeente luid uitgesproken en vervolgens door den קורא op bijzondere melodie voorgedragen. Door een kleine wijziging in de woordvolgorde van sommige van de teksten verlangen wijzigt de קורא de Gemeente op de komende bijzonderheid.

§ 291 Bij תפלה op de תענית צבור heeft dezelfde na תחנון plaats de קריאת התורה (zie § 290).

Zie de noot bij § 279.

§ 293a De na-מנחה bij הפטרה en נרכות-na, ook יום אם, ook אבות ניב (§ 68a a) eindigen met בני חנן דוד (vgl. § 444 b).

§ 294a Op תענית צבור bij מנחה voegt de Gemeente in אמת תפלה in, en de חזן in de חזרת התפלה als in § 285

תענית
שני חמישי ושני en

חתונה
Dag van en dag van מילה.

§ 292 Zoo er geen מנין en geen מילה, die op is, aanwezig is, verlaten de zaamwezige מנין en מילה er eenige eigen. Slikken het הפטרה en de „geroepene" bij מנחה, tot nadat bij den מנין de „geroepene" Recht gemeld.

§ 293. Op תענית צבור bij מנחה — ook אם יום — wordt de הפטרה en met zijn naam en met הפטרה „geroepen".

§ 294 Bij מנחה wordt na נחם en na מנחה de קדיש תתקבל uitgesproken (§§ 43, 44 en 77).

§ 295 Op תענית צבור bij מנחה wordt אבות en נרכות gezegd (§ 78).

§ 296 Op תענית צבור bij מנחה wordt in de תפלה חזרת door den חזן נרכת כהנים uitgesproken (§ 79).

Dag van חתונה en dag van מילה.

§ 297 Indien een חתן op den dag van zijn חתונה ter Synagoge is, worden er eenige Boeken of Kaarten op een daartoe bestemd tafeltje — of op andere wijze — bij de plaats gezet, waar hij staat.

§ 298 Er zijn vaste verschillende bijzonderheden: omtrent קדיש עולם — zoo de חתן er recht op — zie §§ 56 en 56:9°; שירה חדשה, 14; תחנון, 51:16°; מזמור 52; קדיש 54; יה רבון 55 en 56; למנצח en קים en אין כאלהינו 64; den bijzonderen Psalm § 65, 66:11 en 67; het עלינו לשבח zijn §§ 134. — Zie voorts geheel § 51:16°. En ook § 491.

Dag van חתונה
en dag van מילה — De maand ניסן

§ 299 Omtrent de חופה zie §§ —; den שבת er voor en den שבת erna §§ 98, 163 slot regel, 134 en 180.

§ 300 Indien een der נעלי בית — of eenige — ter Synagoge is op den dag eener מילה, onverschillig in welke stad die מילה plaats heeft, zijn er verschillende bijzonderheden: omtrent זכר הברית zie §§ 282, ; omtrent איר חדשה: 11 § וברות § 15; איר מזמור לתודה: 51:17 § תחנון; 52 § והוא רחום; 64 § למנצח; den bijzonderen Psalm § 65 en § 66:40; עולה לתורה הוא zijn § . En zie ook § 488.

§ 301 Indien het geval van de eerste § op שבת plaats vindt, is hetzelfde van kracht omtrent § 11; וברות § 15; איר חדשה; den bijzonderen Psalm § 65 en § 66:40 en הוא עולה לתורה zijn. Bovendien wordt er een זכר gezegd (§ 108:2), een לוקח (§ 110:2), een נולדת (§ 110:2) en een לקיחה-stukje (§ 163:2). Omtrent לדקתך zie § 180.

Bijzonderheden voor de begraafde
data van het jaar.

De maand ניסן.

§ 302 Van den middag van ערב רקח חדש ניסן af tot en met heel איר מזמור לתודה (§ 64), תחנון verwallen (§ 51:4 en 5) רקח חדש אייר

---

1) Zie de noot bij § 56 (blz. 20).

§ 302 אין לוקח פי' תכ"ט עמ' ב'